

[Thorkil Kristensen.]

afskrivningsudvalget om investeringsfonds i nær fremtid. Der er derfor ingen grund til at gå nærmere ind på disse ting i dag, men jeg skal sige et par ord om det spørgsmål om kapitalvindingsskat, som den højtærede finansminister har talt lidt mere om i sin fremsættelsestale denne gang end tidligere.

Vi er, som den højtærede finansminister sagde, enige om, at der er visse indtægter, der bør tages ud af den årlige beskatning, fordi de i realiteten er noget, som er samlet op over en årrække. Dette havde, som den højtærede minister sagde, også vi gjort på visse områder i det skattereforfor-slag, vi fremsatte for 4 år siden. Jeg tænker bl. a. på kapitaludlodningskatten i aktieselskaber og visse andre ting. Det punkt, hvorom striden står vedrørende kapitalvindingsskatten, er jo det, man med en summarisk betegnelse måske kunne kalde realisationsgevinster ved salg af faste ejendomme, værdipapirer og visse andre aktiver. Der kan vi stadig ikke tiltræde de synspunkter, som regeringen har fremsat. Jeg finder anledning til at understrege, at disse såkaldte gevinster jo i mange tilfælde er af formel natur, fordi de blot betyder, at pengeværdien er faldet; der er flere kroner, men kronerne er mindre værd. Det betyder i virkeligheden, at noget, der formelt fremtræder som en gevinst, i mange tilfælde reelt dækker over et tab. Hvis prisniveauet er steget 100 pct. og man så sælger et aktiv til 70 pct. mere, end det i sin tid har kostet, har man reelt fået mindre for det, end man gav for det.

Den højtærede finansminister har selv haft en fornemmelse af, at her var et svagt punkt, idet man ligesom skubbede hele problemet om pengeværdiens fald ud. Derom sagde den højtærede finansminister, at så havde de pågældende tit haft en gevinst som debitorer ved, at deres gælds reelle værdi er faldet. Det er naturligvis rigtigt, at dette er tilfældet mangan gang; men det gælder ikke altid, og det gælder i meget forskelligt omfang. Det er dog i virkeligheden ganske vilkårligt at beskatte folk af nogle gevinster, der kun er formelle, med den begrundelse, at nogle af dem måske har haft en gevinst af en helt anden slags,

nemlig ikke ved at deres aktiver er steget, men ved at deres gæld er gået ned. Det giver en vilkårlighed i vor skattelovgivning, der ikke underbygger den tillid, et lands skattelovgivning skal have. Jeg finder anledning til at understrege, at kapitalvindingsskatten kan virke særlig hårdt i tilfælde af dødsfald, hvor den kan komme oven på en ofte meget betydelig arveafgift.

Det fremgår i øvrigt også af den højtærede finansministers fremsættelsestale, at han selv var klar over, at der var et andet svagt punkt, nemlig hvor man f. eks. sælger en ejendom og derpå straks efter køber en anden ejendom, så der i virkeligheden ikke er sket nogen realisation, men en ombytning. Den højtærede minister talte om, at her kunne vi foretage lempelser.

Men der er et andet punkt, som jeg har lyst til at fremhæve, og som den højtærede minister ikke omtalte, et punkt, der viser den praktiske fare ved hele dette forslag. Hvis vi nemlig kræver en høj kapitalvindingsskat ved salg af ejendomme og andre aktiver, vil det naturligvis hæmme tendensen til at sælge. Man vil, så længe man overhovedet kan det, undgå at konstatere kapitalvinding, og det vil sige, at kapitalvindingsskatten vil virke som en bremse på den naturlige omsætning af faste ejendomme og andre ting. Det er en af betænkelighederne ved en skattelovgivning, at man let kan fremkalde dispositioner, som ikke er naturligt økonomisk begrundede, eller man kan hæmme andre dispositioner, som havde været naturlige, fordi skattemæssige overvejelser indgår i løsningen af det spørgsmål, som den enkelte mand står over for: skal jeg gøre dette eller hint, skal jeg sælge, eller skal jeg ikke sælge? Kapitalvindingsskatten vil bremse den naturlige omsætning, som hører til i et velsmurt økonomisk maskineri.

Der er også grund til at understrege, at ud fra det synspunkt, som i disse år mere og mere kommer frem i vor skattediskussion og i vor skattelovgivning, at det gælder om at lægge beskatningen sådan, at den hviler på forbruget, er kapitalvindingsskatten noget af det dårligste, man kan have, fordi den i de fleste tilfælde i realiteten simpelt hen vil tage en del af opsparede midler. Det er netop det, det gælder om at undgå. Det gælder om at